

כרמל מזרחי

מקום ראשון לעין וזכרון יוקם

שעורכי רקוד... דהאן "פינסקר 2 ת"א, 5-8 אחה"צ

הבחורים משתגעים אחריה... זו לא חכמה - היא משתמשת ב-

רויאלויט "ROYALVIT" קרם פנים מוגע קמטה ושומר על עור נעורים. מכיל ג'לה רויאל, מזון מלכות הדבורים, לפי ד"ר לברן, פריס. המחיר בישראל: 4.250 ל"י

אתה תסת תקבל פרס

במדיונה

המשך מעמוד 6

יובעים אחוז מן הערבים הצביעו בעד שוט ז'דכוי, המצליף בהם והמאיים על עתידם. ואם אחרי כל זה אפשר לומר כי חופשיים זנו להצביע כרצונם?

החבל הקשור מסביב לצואר עמנו, והי נורע בעדם להביע את דעתו האמיתית, ואמינים אנו שחובתנו לקרוא לבני עמנו להתלכד ולפעול במסגרת לאומית, פעולה זייגעת וממושכת שתלמד את עמנו לעמוד ויתן מול סכנות ולהיאבק תוך אמונה יצדק מאבקו. אחרי ליכוד כל הערבים בתוך מסגרת זו, תהיה להשתתפותנו בבחירות זועלת אמיתית.

אל יאשים אותנו איש כי אנו באים להפריד בין שני עמי הארץ. לא נלך אל-בדרך שמטרתה ידירות עם כל הכוחות המ-קומיים המעוניינים להבין את השאיפות ה-עזוקות של לאומיות כל העמים במרחב. כהוכחה לשאיפתנו לשתי-פעולה עם כו-חות מסוג זה, ניגשנו מיד עם קביעת עק-רונות עתוננו אל אורי אבנרי, וביקשנו את עצתו בדבר מידת הנכונות של האזרה ה-עברי לקבל את מטרותינו ולפתור את בעיות המרחב פתרון של אמת. אהדתו והתלהבותו של אורי אבנרי לעבודתנו היו הגורם שדחה אותנו למחר ולהרים את קולנו. כבוד וזאווה. אנו מעוניינים בשלום של בני האומה העברית. נפעל בנאמנות למען תפיסה המרימה על נס את גאווה ו-כבודם של כל הלאומים. לעולם לא נדגול בחיי רוחה של עם אחד על חורבנו של עם אחר.

מפלגות

מהפכת הזוכרים

מלבד הצ"כ (ראה להלן) גרמו המפלגות לאפתעות מעטות ברשימות מועמדיהם, ש-הוגשו השבוע לעודת-הבחירות.

רשימת חרות נשארה כשהיתה עד למקום ה-15 - הוא מספר הח"כים עד כה. במקומות הראשונים שלאחר מכן, הנראים כטובחים לאנשי חרות, באו אנשי מנגנון המפלגה ומסודותיה, ונציגי עדות המזרח.

עליית מוכירי-המנגנון היתה תופעה כ-לית כמעט בכל המפלגות. בעוד שמוזכי-חרות אברהם דרווי הועמד במקום ה-17 של מפלגתו, וזה מוזכר הדתיים-הלאומיים בנימין שחור במקום בטוח במפלגתו, ומנהל מערכת-הבחירות של מפא"י, יוסף אלמוגי, וזה למקום ה-18 של מפלגתו שלו. איש-המנגנון גיורא יוסטלל וזה למקום ה-11.

רשימת מפא"י, שנערכה בידי דויד בן-גוריון עצמו, שיקפה את סדר-החשיבות של אישי מפא"י בחצר בן-גוריון ברגע זה, כשם שסדר המנהיגים הסובייטיים במיסדרים על גג קבר לנין, היה משקף את דירוג אנשי-החצר בימי סטאלין. ביגוי לא הת-חשב בלוח נוקשה של מפתח מוסדי, דירג כל איש לפי ראות עיניו.

פצצת הס.ס.

"טוב לי פה ואני מבוסטו" אמר לפני שנה וחצי טירון בן 22, משופם ואתלטי, בשעה שעתונאי הצליח לחדור אליו במחנה צה"ל (העולם הזה 1063). לא היה זה טירון רגיל. גיוסו של הטוראי משה נסים היה או סנסציה ארצית.

כי משה הצעיר, בנו השלישי של הרב יצחק רחמים נסים (64), גויס במפתיע, למרות שהיה בידו פנקס-התייצבות שנתן לו דחיה לחצי שנה כבחור-ישיבה. סיבת-הגיוס: "ברוגז" פוליטי בין שרי-הבטחון לבין הראש-ל. לפתע נזכר ביגוי בעובדה אותה גילה העולם הזה (972) לראשונה שנה וחצי לפני כן: שאיש מבין בניו ובנותיו של הרב לא מצא לנחוץ לשרת בצה"ל.

משה הצעיר, הפיקח שבין ילדי נסים, שכינה כשר-התעמולה וכמנסח-נאומיו של אביו, לא עירער על הגיוס. הסיבה: של-טובות הבטחון יכלו לטעון כי כמעט מעולם לא ביקר בישיבה בה היה רשום. הוא הת-גייס, נבדק אצל רופא שנתן לו סוג-בריאות לקוי, קיבל על עצמו תפקיד דתי. השבוע נסתבר לפתע כי החייל משה נסים לא יכלה את השנה הבאה בצבא. הוא עומד להיבחר לכנסת. להיות חברה הצעיר ביותר.

דרוש: עיראקי. שרשי הפרשה נער-צים עוד בימי פרשת הגיוס. בין העתונים שכתבו דברים בלתי-אוהדים על בן הרב היה הבוקר. הראש-ל הזמין אליו את ראשי הצ"כ, פרץ ברנשטיין ויוסף ספיר, כדי לשכנעם לשנות את עמדת עתונם. כך נוצר המגע הראשון שהבשיל את פירותיו השבוע.

כאשר החלו ראשי הצ"כ לחשוב על ה-בחירות המתקרבות, פנו אל נסים, שאלו לעצתו על האפשרות להכניס רב לרשימתם. הם רצו לתפוס שני ציפורים במכה אחת: לחזק את היסוד הספרדי ברשימתם, כדי להתחרות בכוח-המשיכה של חרות כלפי עדות המזרח.

לחזק את היסוד הדתי, כדי ללכוד ברוחים אורחיים מן הרשימות הדתיות. העמדה הדתית הכוללת של ראש עיריית תל-אביב, חיים לבנון, הוכיחה כי הדבר כדאי.

"בני הקטון". הרב נענה לבקשתם. הוא הבטיח להמליץ על בן-אדם מתאים. ה-מועמד שנראה אז סביר ביותר: איש בנק מרכזי, שלמה מאיר נח.

אולם ברגע האחרון היתה לרב הפתעה. "האיש המקובל עלי הוא בני", אמר בנועם מזרחי. הצ"כ לא נבהלו. היה ברור להם כי הרב מתכוון לבנו הבכור, בניהו, מוזכרו המדעי של נשיא המדינה. מכיוון שהופעת בנו של הרב ברשימה היתה מתפרשת בהכ-רח כגיבוי בלתי-רשמי של הרב עצמו, הסכימו הצ"כ ברוצן.

אולם לצ"כ חיכתה הפתעה שניה. הרב החל מדבר על "בני הקטון". ראשי הצ"כ נפגשו עם הבן, נתרשמו לטובה מפקותו ומרצינותו. הם הבינו מיד כי בעזרת בן הרב יגרמו לסנסציה לאומית, ימשכו ענין ציבורי לרשימתם ואף יעוררו רושם חיובי בחוגים דתיים ועיראקיים.

לכן התחייבו לשים את משה נסים במקום השביעי ברשימתם - מקום הנראה בטוח גם לפסימיים. ההבטחות שניתנו לראש-ל, ביחס לעמדת הצ"כ בכנסת בעניני דת, לא התפרסמו בצורה מוסמכת.

טריקת הדלת. אם קיח ספיר-סרלין (בפי יריביהם: הס.ס.) לעורר סנסציה, צדקו.

ח"כ-בידעתי נסים בשקט, אבל לא בכר

התדהמה הגדולה ביותר היתה במפלגתם שלהם. הנרגזים ביותר: נציגי הספרדים במפלגה, שידרו למקום רחוק, ונציגי ה-צעירים, אברהם כץ, שירד למקום ה-14, הנראה מפקק מאד גם בעיני אופטימיים. אפילו בכנסת הנוכחית מחזיקים הצ"כ רק ב-13 כסאות.

הקרב המכריע נערך בועדת-המינויים, ש-שמעה על כל הענין רק ביום הרביעי ה-אחרון, נדרשה להחליט בו במקום. ה-נגדים טענו כי משה היה משתמש, ירחיק אזהרים צעירים. תשובתו הנרגשת של ספיר: אם לא גויס משה לא היתה זאת אשמתו, אלא אשמת לשכת-הגיוס.

נציג הדתיים, אהרון שאלתיאל, טרק את הדלת. מבין שמונה הנותרים, הצביעו 7 בעד. המתנגד היחיד: אריאל וינשטיין, איש הבוקר, נציג הצעירים. הצעירים נאחזו בנשק אחרון, ניסו לכנס את הועד הפועל של המפלגה. אולם בקשתם נתקלה בסירוב היושב-ראש. קטנון המפלגה אנו מפרט כמה חתימות דרושות לכניוס הועד. היושב-ראש: יוסף סרלין.

"ואת היתה שחיפה!" גם בלי בן הרב היתה רשימת המועמדים של הצ"כ חדשנית למדי. "ואת היתה שחיטה!" נאחז עסקן אחר. ארבעה ח"כים התפרטו מרוצין כדי לת-

זור לעסקיהם. שנים גורשו בכוח: הח"כים שושנה פריסקי ושמה בבה, ששניהם הצ-טינו בועדות הכנסת, אך הניחו את ה-עבודה במפלגה.

"אני הולך לכנסת!"

מי הוא משה נסים, בן הרב הראשי שהפך השבוע למרכז של סנסציה לאומית (ראה לעיל)? מה דעותיו? מה נימוקיו?

בביתו המהודר בירושלים, כש-הוא לובש עדיין את סרטי סמל חילה-אוויר על מדי צה"ל ומדבר כמלנג שוטף, סיפר השבוע המד-עמיד לכנסת משה נסים (24), ל-כתב "העולם הזה":

אני לא גאון ואין בי שום דבר מיוחד. נולדתי לפני 24 שנים בירושלים. זאת-אומרת בירושלים שתיכון ותיבנה. כמו הר-בה אחרים הלכתי לבית-הספר העממי ול-גימנסיה, והציון הממוצע שלי באמת היה טוב. טוב - אבל לא יותר מזה.

אחר כך המשכתי ללמוד בישיבה ובאו-ניברסיטה העברית. למדתי שם משפטים. ואב אני אוכה עוד פעם ללמוד, אלק להת-מחות ביחסים בינלאומיים. בזה נשקף לי עתיד רציני.

התפרסמתי כבר לפני הרבה זמן, כשודד בן-גוריון האשים את אבא שלי, שהוא כבוד הרב נסים, שבניו אינם הולכים לשרת בצה"ל. זה נכון שכל אחי לא היו בצבא. אבל שומר-גוריון אמר את זה בכנסת כבר הייתי בבסיס טירונים, וזאת לא הזכיר. גייסו אותי איך שהתחילו במשרד-הבטחון לחרחך בפרישה.

הצלתי את "העולם הזה". אני מוכן לגלות שאני נמצא בחילה-אוויר. אפשר לדעת את זה לפי המדים שלי. אולם לא אומר במה אני עובד שם, ולא חשוב בכלל אם אני עובד ברבנות הצבאית או לא. כל חייל זה חייל.

אבל בתקופת שירותי בצבא היצלתי את העולם הזה מצרות רבות, אולי אפילו מ-סכנת העתון. כי כשהייתי בטירונות בא-אלי אחד הכתבים וניסה לשוחח אתי על כל מה שאמר בן-גוריון בכנסת בקשר אלי. הצלחתי להשתמש מלענות על השאלות שלו, ואם הוא גבר הוא יודה שאני התחמקתי ממנו גם כן כגבר. אחר כך נתגלה שנכנס למחנה בלי רשות, בעזרת איזה קצין. אילו רציתי, יכולתי לעשות לו צרות, אולם החלטתי לטשטש את הענין.

יש למשפחתי צרות רבות עם העולם הזה, אולם אנחנו לא כועסים בכלל. ביקורת זה דבר טוב. אף על פי שאני חושש מסילוף דברי בהעולם הזה, אני נותן לעתון הזה הזדמנות להוכיח את עצמו, ומקצה לשמור על יחסים ידידותיים אתו בתקופת כהונתי בכנסת.

שם או שמיטיב? זוהי הרגשה קצת מוזרה להרגיש שהולכים לכנסת, ביחוד ב-מקרה כמו שלי. אבל צריך להבין אותי ולדעת מה קרה כאן.

לפני חצי שנה בערך התחילו הציונים הכלליים להתעניין בי. איך? באמת שאני לא יודע. אולי מיששו רמז לח"כ ספיר שאני שדה משהו. או אולי שהם סתם שמעו עלי. אני חושב שאדם יכול להתבלט, אפילו כשהוא נמצא בצבא. יתכן שאני התבלטתי בצה"ל, והם שמעו על כך.

בכל אופן, ספיר לא מיהר לפנות אלי. הוא בדק את הענין, קיבל עלי חתחת-דעת רבות. רק כשהוא השתכנע שאני ראוי לכל זה, הוא הזמין אתי לפגישה אתו.

אני יודע שיפרשו את זה בקשר לאבא שלי. אבל אסור להאמין לזה, כי ספיר וסרלין בחרו אותי בגלל האופי והתכונות שלי, ולא בגלל זה שאבי הוא הראשון לציון. גם הם בעצמם אמרו לי כך, אפשר לשאול אותם.

ספיר התקשר אתי לפני חודשיים ולא מצא אותי בבית. הוא השאיר הרעה, וכ-עבור זמן קצר התקשרתי אליו וקבענו פגי-שה במקום שקט - בבית-קפה ברמת-גן. זה לא נכון שהפגישה היתה סודית, באיזה בר חשוך חסודלילה, או משהו כזה. בהתחלה סירבתי להצעה של ספיר, וכל מה שעשינו היה כמו מחקר על הדעות ה-פוליטיות שלי. כשנפרדנו קבענו עוד פגישה וספיר הציע לי לשקול את הענין שנית.

אני רוצה להדגיש, שעל אף היותי בצבא, מנותק כאלו מחיי ציבור, אני מכיר את האווירה העכורה בחוץ. מטעם זה חשבתי (המשך מעמוד 12)

* שמעון בזרנו, ד"ר משה הראל, זלמן סוזאייב, יעקוב קלנוב.